

STS de 22 de maig de 2020, recurs 2684/2017

Acomiadament d'un treballador en situació d'incapacitat temporal i incapacitat permanent en relació amb el dret a la no discriminació (accés al text de la sentència)

Una empresa va acomiadar un treballador per "diferències insostenibles", amb reconeixement de la improcedència de l'acomiadament, **després que aquell hagués patit un accident de treball cinc mesos abans**, havent estat en aquest temps en situació d'incapacitat temporal en diverses ocasions.

El treballador va invocar la doctrina "Daouidi", recollida a la STJUE d'1 de desembre de 2016 (assumpte C-395/17), en la qual es tractava el concepte de discapacitat als efectes de la interdicció de discriminació establerta a la *Directiva 2000/78/CE, de 27 de novembre de 2000, relativa a l'establiment d'un marc general per a la igualtat de tracte en l'ocupació*. En aquesta sentència es vincula l'existència de discriminació en els supòsits d'incapacitat temporal al fet que aquesta situació sigui duradora, i això cal que ho determini el jutge en cada cas. En definitiva, la malaltia -sigui curable o incurable- pot equiparar-se a discapacitat si comporta limitació, sempre que, a més, l'esmentada limitació sigui de llarga durada.

En el cas analitzat, el treballador considerava rellevant a aquests efectes el fet que amb posterioritat a l'acomiadament se li va reconèixer una pensió d'incapacitat permanent, en grau de total. No obstant això, **el Tribunal no constata que hi hagi una situació de "malalties físiques, mentals o psíquiques que, en interactuar amb diverses barreres, pot impedir la participació plena i efectiva de la persona de què es tracti en la vida professional en igualtat de condicions amb la resta de treballadors"**, per més que consti una ulterior declaració d'incapacitat permanent total de l'interessat. Conseqüentment, **conclou que en aquest cas no es pot invocar la nul·litat** per discriminació.